

Man binder os på mund og hånd

Kai Normann Andersen

Womm

Gri - be ef - ter blan - ke ting vil hvert et lil - le grå - digt barn. —
Kær - lig - hed og æg - te - skab hva' kom - mer de hin - and - en ved? —

Womm

5

Bin - de an - dre med en ring gør man som hel - be farn.
Ked - som - hed - ens tom - me gab til kæ - ben går af led

9

Tænk, hvor har man stå - et tit og delt et vin - dus pa - ra - dis.
El - skov er den vil - de blomst i gart - ner hæn - der går den ud

13

Hel - le hel - le det er mit! Og li - vet går på sam - me vis.
Skæmet får den sin be - komst men blom - strer hedt i stornøg slud

17

dauu dauu dauu 7
Man bin - der os på mund og hånd, med va - nens tu - sen stram - me
dauu ba dauu dauu

20

bånd, og det er be - svær - ligt at flag - re sig fri.
men in - genkan ej - es. Vi flag - rer os fri

25

Vi le - ger skjul hos en som véd at skær - me os mod en - som -
I al - le kær - tegn er en flugt, de rø - de san - sers vil - de

28

hed, med sø - dekon - trak - ter vi lul - ler os i.
flugt fra plig - ternes trav - le for - tram - pe - de sti

33

Wauu
— Kun - ne vi for - by - de de tre ord: Jeg lo - ver dig
— Du må ik - ke ej - e mig, jeg ej - er ik - ke dig

Wauu

37

— var vi vist i kær - lig - hed på me - re ær - lig vej.
— Al - le mi - ne kys er ik - ke ja og ik - ke nej

Man binder os på mund og hånd

41

dauu

De ord vi svor med hånd og mund, de gæl-der kun den kor-te
de gæl-der kun den svim-le

dauu

44

stund, til glæ-den er bor - te og al - tingfor - bi.
stund det net - op er kys - set fra dig jeg ka' li'